

handling af denne Sag, bedes indleverede i Bureauet inden Torsdag Middag Kl. 12.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde vil blive afholdt paa Torsdag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) Anden Behandling af:

Forflag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge.

2) Anden Behandling af:

Forflag til Lov om en midlertidig Udvidelse af Søofficersskolen.

3) Første Behandling af:

Forflag til Lov om Tilføjsafgift af Skibe, der indføres til Færøerne.

4) Første Behandling af:

Forflag til Lov om Nedlæggelse af Kronborg Amtstue.

Mødet hævet Kl. 2 $\frac{1}{2}$.

Attende Møde.

Torsdagen den 2den November Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Paa de ærede Herrer's Pladser er siden forrige Møde omdelt »Forflag til Lov om Hærens Ordning», saaledes som dette Lovforflag vedtoges her ved anden Behandling.

Ved den 4de Landsthingsmand for 2den Krebs (Møller) har jeg modtaget et Andragende fra en Del Beboere i Kronborg Amtstuedistrikt i Anledning af det Lovforflag om Kronborg Amtstue, som er forelagt for Rigsdagen. Andragendet ønskes fremlagt i Løsevervelset. Dette skal se.

Efter Dagsordenen foretoges først:

Anden Behandling af: Forflag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 33, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 101—2).

Der var hverken i Udvalgets Betænkning eller udenfor denne stillet noget Andringsforslag.

Lovforflagets Indhold sattes under Forhandling.

Ordføreren (Bloug): Det høje Thing vil se af den meget korte Betænkning, at Udvalget ikke har nogenfømhelst Indvending at gjøre imod, at de Personer, der ere opførte i Lovforlaget, modtage Indfødsret, idet alle de Dplysninger, som efter en 12 Mars Praxis forlanges for Indfødsrets Meddelelse, ogsaa ere tilstede for Alles Bedkommende. Den eneste Bemærkning, som er gjort, er Gjentagelsen i en forandret Form af en Genstilling, som ifjor blev gjort af Folkethingets Udvalg i denne Sag paa Grund af, at det ofte hændes, at nogle af de Personer, hvem Indfødsret er meddelt, ikke kunne staffe det Bevis for at være løst fra de underfaatlige Forpligtelser, som det er paalagt dem at staffe, inden et Mars Udløb, af den Grund, at de henvende sig paa forferte Steder eller ikke vide, hvor de skulle henvende sig. Nu henstillede Folkethingets Udvalg ifjor efter at have ført Korrespondance med Udenrigsministeren, om Udenrigsministeriet ikke vilde paatage sig at være disse Folk til Tjeneste. Det har Udenrigsministeriet tilbudt, og Indenrigsministeren har accepteret Denvisningen og lovet de Bedkommende i Meddelelsen om, at de have opnaaet Indfødsret ved Lov, at underrette dem om, at de kunne henvende sig til Udenrigsministeriet. Grunden, hvorfor nu nærværende Udvalg har gjentaget Genstillingen, er, at det samme Tilfælde er indtraadt ifjor, og vi altsaa formode, at det Kontor i Indenrigsministeriet, som udfærdiger disse Meddelelser, har glemt at udføre Ministerens velvillige Tilfagn. Det er nemlig Tilfældet med tre af de Personer, som ere anførte sidst i Lovforlaget under Nr. 46, 48 og 49, at de ikke have faaet Vidnesbyrd om, at de ere løste fra deres underfaatlige Forhold, inden Maret var udløbet, af den Grund, at de ikke have vidst, hvem de kunde henvende sig til. En Lyfter har henvendt sig til en Slægtning i Hjemmet, en Svensker til sin Præst i Sylland, som var saa naiv, at tilskrive en Præst i Sverige om at staffe ham Beviset; men det viste sig, at denne heller ikke vidste Bested. Sagen er nemlig, at der i Sverige udkræves en kongelig Resolution, hvorimod i Lydstland, i det Mindste i Preussen, Sagen kan afgjøres af Provindsregjeringen. Det er korrektere at henvise disse Folk til deres Fødelands Repræsentant, da de, som den ærede Udenrigsminister udtalte ifjor, maa betragtes som den fremmede Stats Underfaatter lige til det Dieblit, da den danske Indfødsret meddeles dem; men iøvrigt ligger der ingen Vægt derpaa. Naar Udenrigsministeriet velvilligt vil paatage sig at besørge Sagen fremmet gennem de fremmede Gesandtsskaber,